

Hétszázhuszonötezer dollárt kap a város.

A külföldi kölcsön második felét csak később utalják ki.

A pénzügyminisztériumban ma letárgyalták a törvényhatósági joggal felruházott városok külföldi kölcsönét. Értesülésünk szerint az ötmillió dollárnyi kölcsönből a következő városok kapják: Baja 320.000, Debrecen 900.000, Cegléd 760.000, Miskolc 580.000, Szekesfehérvár 400.000, Pécs 684.000, Komárom 38.000, Szekszárd 120.000, Szeged 725.000, Sopron 169.000, Hajdunánás 69.000 dollárt.

A polgármester, aki részt vett a tárgyaláson

és szerda este érkezett haza Szegedre, érdeklődésünkre elmondta, hogy a kiutalás formailag megtörtént. A Kereskedelmi Bank szakértői rövidesen áttanulmányozzák a városi ingatlanok telekkönyveit és azután megteszik jelentésüket. A kölcsön első felét rövidesen felveheti a város, a másik felének kiutalására csak később kerül sor, mert a költségek kibocsátása csak most kezdődött meg.

A francia és spanyol csapatok elmenekültek az alhucemasi öbölből — a rossz idő miatt.

London, szeptember 16. A Daily Express jelenti Fezből, hogy a francia csapatok a Bibane-hegység lejtőjén erős lovassági támadást intéztek a kabilok dildsai ellen. Rövidesen azonban meggyőződtek arról, hogy az ellenség állásai jóval erősebbek, semhogy azokat egyszerű lovasrohammal be lehetne venni. Tangerből hír szerint a francia és spanyol csapatok a rendkívül kedvezőtlen időjárás következtében kénytelenek voltak az alhucemasi öblöt elhagyni és a nyílt tengerre szállni.

A Times arról értesül, hogy a spanyol had-

sereg tőparancsnoksága meglehetősen idegesen szemlélte az alhucemasi hadműveletek fejleményeit. A partraszállott csapatok ellátása igen nehéz, minthogy az öblöt az erős keleti szelek folytán a hajók csak rendkívüli nehézségek árán tudják megközelíteni. A rifkabilok Moronuevo mellett sikerrel bombázzák a spanyol dildsokat. A rifkabilok egyik osztagának sikerült ezeket az állásokat hátvédjüktől elválni, úgy hogy a spanyolok élelmiszer- és municióellátása erősen veszélyeztetve van.

A pénzügyminiszter csak az állam megterhelése nélkül tartja meg a szegedi dohánygyár munkásait.

Száztagu küldöttséget vezetett a polgármester Bud János elé.

Keddről szerdára virradó éjjel utazott föl Budapestre a B-listára helyezett szegedi dohánygyár munkásnöinek száztagu monstre-küldöttsége, hogy Bud János pénzügyminiszter előtt föltárja azt a lehetetlen helyzetet, amelybe a dohányjövődéki központ igazgatóságának ismeretes rendelkezése juttatja két hét múlva a gyár háromszázötven munkásnőjét. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester a reggeli gyorssal utazott a küldöttség után, amellyel a pénzügyminisztériumban találkozott és amelyhez ott dr. Kószó István belügyi államtitkár is csatlakozott. A pénzügyminiszter a monstre-küldöttségnek csupán négy tagját fogadta délelőtti tizenegy órakor. A dohánygyári munkásnők kívánságát a polgármester terjesztette elő.

A polgármester este féltíz órakor érkezett vissza Szegedre és megérkezésekor a Delmagyarország munkatársának a küldöttségjárás eredményéről a következőket mondta:

— A pénzügyminiszter tizenegy órakor fogadta a küldöttséget. A munkások panaszát és kívánságát én terjesztettem elő és föl sorakoztattam mindazokat az érveket és szempontokat, amelyek indokolták teszik a váratlanul kiadott és a munkásokra nézve katasztrófális jelentőségű rendelet visszavonását, vagy módosítását. Elmondtam, hogy a dohánygyár átalakításának és tervbevevett kibővítésének mindenki örül, azonban annak, hogy

háromszázötven szegedi munkás a változás

következtében részben hat hónapra, részben véglegesen kenyerét veszti, katasztrófális következményei lehetnek.

Arra kértem a minisztert, hogy változtassa meg ezt a sérelmes rendelkezést és találjon módot arra, hogy a munkások a gyár átalakítása idejében is dolgozhassanak és kereskedjenek. Hivatkoztam a szegedi dohánygyár igazgatójának a kijelentésére, amely szerint a gyár

az átalakítások alatt is üzemben tartható és így technikai akadály a munkások megtartásának nincs.

A pénzügyminiszter figyelmesen meghallgatta előterjesztésemet, amelyre hosszasan válaszolt. Válaszának lényege az volt, hogy

egyelőre nem változtathatják meg a kiadott rendeletet,

de a kérdést a munkások szempontjából újabb tanulmányozás tárgyává teszik és ha találnak módot arra, hogy a munkások az állam megterhelése nélkül továbbra is megtarthassák állásukat, a rendeletet ilyen értelemben módosítani fogják. Kifogásolta a miniszter, hogy miért ment fel hozzá száztagu küldöttség, amikor ez fölösleges kiadást jelent a munkások számára. Nekem azonban mégis az az impresszióm, hogy a monstredeputáció nem volt fölösleges, mert gondolkodóba ejtette a minisztert.

Meghalt egy kegyelmes asszony anélkül, hogy a szomszédok sejtették volna, hogy miniszternek volt az özvegye.

Özvegy Junker Jánosné, akinek férje a Berinkey-kormány kisebbségi minisztere volt, kedden este elhagyatóságában, künn Felsővároson, Timár ucca 14. szám alatt, egyszerű butorozott szobában, meghalt. Halálának híre csak néhány ismerőst indította meg. Hiszen közeli rokonsága nem volt Szegeden. Édesanyja az oláh megszállott területen levő Máriaföldön lakott és teljesen az oláhok kegyétől függ, hogy átjöhet-e Szegedre, kegyelmes asszony leányának temetésére.

A minoriták temploma mögötti apró uccában senkisé tud a miniszterné haláláról. Nem is ismerte senkisé. Junker Jánosné kegyelmes asszony ugyanis nagyon vigyázott arra, hogy inkognitóban maradjon. Hozzá nem járt senki sem a aki ismerte, az is nagyszógos asszonynak titulálta a miniszternét, akihez minden hónap elsején bekopogtatott a pénzeslevélhordó. A postás havonta hétmillió koronát kézbesített a miniszternének. Hétmillió korona miniszteri nyugdíjat. Ő volt talán Szegeden a leggazda-

gabb nyugdíjas és mégis olyan egyszerűen élt, hogy a szomszédok véleménye szerint havonta alig költött el egy milliót. Halálát egy távoli sokak lány virrasztott és kedden este, amikor nagy csöndességben, észrevétlenül ment át a halál birodalmába, lezárták a butorozott szoba ajtaját, úgy hogy másnap délig még az udvarban lakók sem tudták, hogy a „nagyszógos miniszterné” meghalt.

Pedig 1922-ban, amikor még miniszter férje élt, szép négyzetes lakásban lakott. Junker János halála után az özvegy felpakoltatta bútorait és elküldte hazájába, Máriaföldre. Az oláhok azonban nem engedték meg a miniszter özvegyének hazaköltözését, pedig a Beihlen-kormány még azt a kivételt is megengedte, hogy nyugdíját havonta átutaltatja egyik nagyobb aradi bankhoz, nehogy az átköltözéssel Junker Jánosné megkárosodjon.

Most, hogy csendes temetéséről gondoskodnak a távoli rokonok és az ismerősök, mindössze szóbakerül a beszélgetések folyamán

az a nem mindennapi karrier, amit Junker János megfutott a táblabírói széktől fel a miniszteri bártonyszékre. A szegedi ítéletkönyv 1919 február első napjaiban még ítélezett. Polgári perekben tárgyal, amikor egy esős délelőtti, tárgyalás közben a terem szögére egy táviratot ad át a táblabíró urnak. Junker János nézegeti, nézegeti a távirat szövegét és nem akar hinni a szemének. Az állami távirat Berinkey akkor miniszterelnök aláírásával ékeskedik. Junker János táblabírót meghívják a kormány nemzetiségi kisebbségi miniszterének. Másnap már minisztertanács volt, Junker Jánosnak nem volt szabad késlekednie. A tárgyalás alatt nem szólt semmit sem a távirat szövegéről és csak később, amikor a peres ügyek annak rendje és módja szerint elintéztettek, állt elnöke elé, bejelentve, hogy a holnapi tanácsban már üres lesz a helye, mert holnap már miniszter lesz. Bleyer Jakab, az első kisebbségi miniszter nem volt népszerű a kormánynál és a délvideki svábság az egyszerű szegedi táblabíróra esküdött, akiből miniszter lett egyik nappal a másikra. Igaz, hogy nem sokáig, mert jött a szovjet és ezzel vége lett Junker János miniszterségének.

A kommunai alatti bujdosott. Szegeden a franciák elrekvirálták négyzetes lakását és mire megtisztult a levegő és Junker János ny. miniszter hazajött Szegedre, hogy elfoglalja lakását, már mások birtokolták tulajdonát. Hiába voltak végnélküli perek, a lakás véglegesen elveszett és többet Junker ny. miniszter nem is tudta visszaszerezni. Midőn 1922 júniusában meghalt Szegeden, nagyon kevesen tudták róla, hogy miniszter is volt egy-két hónapig és ezt az állapotot csak a pénzeslevélhordó tudta pontosan, aki özvegyének minden hónap elsején elhozta a hétmillió koronás miniszteri nyugdíjat.

Felejté, az egyszerű uriaszony, aki ítélte a kegyelmes asszonyi címzéstől, mindig azt remélte, hogy egyszer mégis hazajuthat oláh megszállott területen lévő szülőföldjére. Tudta magáról, hogy a honvágyat úgy sem tudja legyőzni és rebesgette azt is, hogy nem sokáig fog már élni. Kedden este azután agyvérzésben meghalt Junker né kegyelmes asszony, akihez a posta elsején már nem fogja kikézbesíteni a hétmillió miniszteri nyugdíjat.

Junkerét különben ma délután három órakor temetik a közközház halottas házából.

A százsz trónörökös belép a jezsuita-rendbe.

Boraszló, szeptember 16: A „Schlesische Zeitung” sibiylenorti jelentése szerint a volt százsz trónörökös belép a jezsuita-rendbe. Ez ösztől kezdve tanulmányait és tudományos kutatásait egyelőre a voraibergi Feldkirchen folytatja.

Pasics nem teljesíti a Radicsnak tett ígéreteket.

Belgrád, szeptember 16. Politikai körökben nagy feltűnést kelt az a hír, hogy Pasics a radikális és a Radics párt között létrejött irásbeli megállapodás aláírását megtagadja. Mig kormánykörökben azt mondják, hogy Pasics aláírásának megtagadása a kompromisszumot nem fogja feldönteni, az ellenzék kijelenti, hogy Pasics most is be akarja csapni a hervátokat, mert semmiképp sem bírható rá arra, hogy aláírásával lássa el a paktumot. Annak akarja elejét venni, nehogy be lehessen hajtani rajta azokat a koncessziókat, amelyeket a szóbeli tárgyalások alkalmával tett.

Románia idegenellenes intézkedései.

Páris, szeptember 16. A Liberté vezércikkben foglalkozik Románia idegenellenes törvényhozásával és intézkedéseivel, amelyek a Romániában letelepedett idegen kereskedőket, köztük a franciákat is vexatórius eljárásoknak teszik ki. A Bratianu testvéreknek a szövetségesek iránt tanúsított brutalitásai igazolják azokat a panaszokat, amelyeket Magyarország terjesztett elő az erdélyi magyar kisebbségekkel szemben tanúsított erőszakos román politika ellen.

Legujabb cipő divatminták

a „HR-HR” cipőáruház 261
karakataiban megtekinthetők. Kelemen ucca 12. sz.